Ao. 1858. No. 22.

Zaturdag 20 Februarij.



SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
17 Feb. Van den slaaf *Christiaan*, geboren in 1824, zoon van *Elisabeth*, toebehoorende aan Plantaadje *Esthersrust*, divisie *beneden Cottica*.

» » Van de slavin *Nicasia*, geboren in 1829, dochter van *Camilla* en hare dochter *Adriana Gervatius*, geboren in 1850, toebehoorende aan A. Kikkert Schotborgh (nu boedel).

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
POST-KANTOOR.

De per de Koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. MEIJER, op ZONDAG den 21n. dezer, via *Coronie* en *Nickerie*, naar *Demerarij* te verzenden Brievenpakketten zullen op dien dag des voormiddags ten **10 URE**, worden gesloten.

Paramaribo, *den* 17 *Februarij* 1858.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Transporten.

(2705) Den 15den Februarij 1858. Jb. Voet en J. F. Ettinger huisvrouw van Jb. Voet aan Jb Voet en J. F. H. Voet, handelende onder de firma van J. Voet, van het Erf en daaropstaande gebouwen op den hoek van de *Zwartenhovenbrug straat* en *Steenbakkers gracht*, N. W. La. D No. 173, O. W. La. D No. 446.

Den 18den, H. Rojer aan E. F. L. Mollinger, van de Suiker plantaadje *Voorburg* c. a; gelegen aan de rivier *Suriname*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Fortresse *Nieuw Amsterdam* en de plantaadje *Susannasdaal*.

Paramaribo, *den* 19 *Februarij* 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

De Administrateur van Financien biedt bij inschrijving, tegen *Kontante betaling* te Koop aan:

10 VATEN SUIKER
van Plantage *Rustenburg*.

De opening der inschrijvingsbiljetten zal plaats vinden op Zaturdag den 20n. dezer, des voormiddags ten 11 ure, zullende de meestbiedende inschrijver (mits het bod goedgekeurd zij) verpligt zijn binnen *veertien* dagen de Suiker van Plantage voor eigene rekening en risico te doen afhalen.

Paramaribo, *den* 13 *Februarij* 1858.
De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

De Provisionele Koloniale Ontvanger en Betaalmeester, brengt ter kennis van het algemeen, dat de **Lijsten der SLAVEN**, ter berekening van de verschuldigde Hoofdgelden, bedoeld bij de Publicatie van den 10den Augustus 1853 G. B. No. 8, van heden af ten zijnen kantore ter inzage van belanghebbenden zijn nedergelegd.

Paramaribo, *den* 20 *Februarij* 1858.
J. ELLIS.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den* 19 *Februarij* 1858.

Ter gelegenheid der heugelijke verjaring van Z. M. Onzen geëerbiedigden Koning op heden, zijn de publieke gebouwen en de ter reede liggende schepen met vlaggen versierd en uit de fortres *Zeelandia* en Z. M. brik *Sperwer*, bij afwisseling, eereschoten gedaan, terwijl het garnizoen op het Gouvernementsplein groote parade heeft gehouden.

Aan de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* ontleenen wij het volgende uit eene beschouwing bij het intreden des nieuwen jaarskrings:

Het jaar 1857 zal als een der merkwaardigste tijdperken in de geschiedenis worden aangeteekend, om de gebeurtenissen die men er in aanschouwde, merkwaardig om de leeringen die het bragt.

De wereldhandel werd op vreesselijke wijze geschokt. Eene verwarring, nimmer zoo ondervonden, greep in de meeste handeldrijvende landen plaats. Huizen, die men sterk als rotsen waande, vielen in een, en het algemeen wantrouwen daardoor gewekt, deed den handel bijna stilstaan. Eene groote ramp voorzeker, die het jaar 1857 bij velen in droevige herinnering zal houden. Zij die in deze ramp werden medegesleept, zij die groote verliezen er door leden, zij wier handel er door werd verstoord of benadeeld, men mag hen beklagen, vooral indien zij niet tot de oorzaken van het onheil hebben medegewerkt; maar of het algemeen zoo zeer er door benadeeld is, mag men betwijfelen.

Wij laten de dolle spoorweg-ondernemingen in Amerika daar, die tot de verwarring hebben medegewerkt, maar zeker in Europa niet de voornaamste oorzaak der geldcrisis waren. In Europa heeft het misbruik dat van het crediet werd gemaakt, het grootste deel der onheilen gesticht. De productie en de ondernemingen werden buiten verhouding tot het omloopend kapitaal opgevoerd, en daar men zich gouden bergen van iedere onderneming beloofde, moest zij desniettemin worden doorgezet en het kapitaal door papier *waar voor eigenlijk geene waarde aanwezig was* aangevuld. Zoolang in dat papier vertrouwen werd gesteld ging alles goed, de waren stegen tot ongekende prijzen en schatten werden gewonnen.

Zoodra men echter bespeurde, dat voor de menigte papier, die op de beurzen werd geworpen, eigenlijk geen representatief aanwezig was, ontstond wantrouwen; de eerste schakel van de wisselketen brak en onmiddelijk lag de geheele keten uiteen; eene gebeurtenis, hoogst noodlottig voor velen, maar voordeelig voor het algemeen, omdat daardoor het fictief kapitaal verdwijnt en de prijzen der goederen weder tot hunne natuurlijke marktwaarde terugkeeren.

Wij hebben meer dan eens in de laatste jaren gewaarschuwd tegen de verkeerde denkbeelden, die velen zich van het crediet hebben gevormd, en die vooral in de verslagen en mededeelingen der besturen van de crediet-mobiliers werden verspreid. Het crediet is slechts een middel om den omloop der kapitalen te versnellen en te vergemakkelijken, om de kapitalen in handen van hen te brengen, die er het beste gebruik van kunnen maken. Waarlijk, eene werking, heilzaam en weldadig genoeg, dat men het daarbij niet nog de kracht behoeft toe te kennen, de kapitalen scheppen. Een ieder herinnert zich nog, hoe de president van het Fransche Credit-Mobilier een wereldpapier wilde ingevoerd hebben, op al de beurzen gangbaar, waardoor het kapitaal in het oneindige zoude kunnen vermeerderd worden. De Hemel zij dank, dat hij dit plan niet heeft kunnen ten uitvoer brengen, want waar zou het bij de crisis, die wij beleven, heengaan, als ook nog dat papier de aanwezige hoeveelheid had komen vermeerderen.

Indien wij dus op dezen dag voor den handel een wensch vormen, het is die, dat hij uit het voorgevallene de nuttige leering trekke dat al die kunstmiddelen, met welke schoone zinsneden ook aanbevolen, noodlottig zijn, en dat het eene onomstootbare waarheid is, dat *kapitaal* slechts het gevolg is en kan zijn van *besparing*, en dat *papier* slechts *papier is en blijft*, zoo lang het niet het representatief is van werkelijk bestaande en aanwezige waarde.

Niet alleen echter voor den handelaar, maar ook voor het algemeen slaken wij dien wensch, omdat als de rijzing der prijzen van de goederen niet is het gevolg van werkelijk aanwezig kapitaal en dus van werkelijke behoefte voor de consumptie, maar van speculatie, gebouwd op fictieve waarde, de daardoor veroorzaakte

duurte, een algemeene ramp wordt; zij zet de productie dan niet alleen buiten verhouding tot de consumtie uit, maar beperkt tevens door de hooge prijzen die zij veroorzaakt, de consumtie zelve, en sticht dubbele ellende.

Hoe treurig dus de geldcrisis voor velen is, hoe zwaar deze ook boeten voor hunne misslagen en dwalingen, voor het algemeen geeft zij het troostrijke vooruitzigt, dat de duurte door kunstmatige middelen veroorzaakt, zal ophouden, en de goederen weder tot hunnen natuurlijken prijs terugkeeren, dat is, dat aanbod en vraag voor de consumtie de prijs weder zal regelen.

Voor ons land is die terugkeer tot den natuurlijken toestand des te wenschelijker, omdat alhoewel ook bij ons groote verliezen worden geleden ten gevolge der wereldgebeurtenissen, zich slechts zeer weinigen in den zwendel hebben laten medeslepen en tot het scheppen der fictieve kapitalen hebben medegewerkt.

Bij ons is de handel over het algemeen gezond gebleven; voor hem is het dus wenschelijk, al kost het opofferingen, dat ook de algemeene handel weder gezond wordt. Intusschen kan hij daaruit ook leeringen voor zich zelven trekken en onderzoeken, of hij voortaan zijne operatien niet zoo kan inrigten dat hij door gebeurtenissen in het buitenland als wij beleven zoo min mogelijk kunne aangedaan worden, en daardoor zoo min mogelijk aan verliezen worden blootgesteld.

Hoe fel dus velen geteisterd werden voor het grootste deel der bevolking dat belang heeft bij den goeden koop der waren, is de toekomst niet duister; voor den solieden handel is de crisis het onweder, dat de lucht van de schadelijke dampen zuivert.

Engeland.

De *Evening Star*, het orgaan van den heer Cobden, laat zich bij gelegenheid van de intrede van het Nieuwejaar volgenderwijze over de gesteldheid van Engeland uit:

Sedert Engeland een rang onder de volkeren ingenomen heeft, gelooven wij niet dat het een jaar heeft doorgebragt, welks einde nog zeer verschilde van het begin als het jaar 1857. Men zou zeggen, dat ons eene eeuw scheidde van de wenschen en de hoop, die ons voor nog slechts twaalf maanden bezielden. Toen hadden wij nog al den hoogmoed, uit de volheid van onzen voorspoed voortgesproten, toen waren wij nog al in al de stoutheid onzer magt. Thans echter is onze magt in haar middenpunt geschokt, en onze voorspoed is tot stof vergaan.

Tegen wil en dank zijn wij genoopt geworden, den oorlog tegen Rusland vaarwel te zeggen, en de oorlogszuchtige toebereidselen, die wij na den strijd, dus vrij laat, ten toon gespreid hebben, zijn, naar wij vreezen, nog in het geheugen der overige natien, als een blijvend bewijs van snoeverij. Even als de dronken Ier, die de kermissen afloopt en met ieder die hem tegen komt, twist zoekt, hebben wij uit gebrek aan eene betere gelegenheid onze overtollige geestkracht trachten te koelen aan half barbaarsche natien.

Laat ons in de eerste plaats de houding van het meerendeel des Engelschen volks, ten opzigte van den oorlog tegen China, in het geheugen terugroepen, toen lord Palmerston door den uitslag der stemming van het Lagerhuis, besloot het Parlement te ontbinden en een beroep te doen op het land.

Die oorlog werd door de uitstekende hoofden van alle partijen ten hoogste afgekeurd. Alleen reeds het feit, dat er ten deze eenparigheid van gevoelen heerschte, had de kiescollegien op de gevaren van dien oorlog indachtig moeten maken. Doch het was anders. De Engelsche natie praalde alstoen met hare magt en wenschte slechts eene gelegenheid, om haar te gebruiken. Deze oorlogszuchtige gezindheid werd nog door het ministerie en zijne aanhangers aangemoedigd, die er slechts op uit waren om de kiezers te onderhouden over Engelands magt, over Engelands ontwikkeling, over Engelands beschaving en over de aan Engeland ten deel gevallen roeping, om overal zijn meerder licht en kennis te verspreiden door de kracht der wapenen.

Wij hebben niet noodig te herinneren aan hetgeen volgde. Wij weten dat de kiescollegien medegesleept werden door deze oorlogzuchtige stemming; de verstandigste mannen werden van het staatkundig tooneel verwijderd, en lord Palmerston vond in het nieuwe Parlement eene meerderheid, welke elken tegenstand nutteloos maakte.

Maar eene verschrikkelijke tegenspoed was nabij, een dier tegenspoeden, die de goden (volgens eene uitdrukking van een heiden) den menschen doen toekomen, wanneer zij zien te veel op hunnen voorspoed verlaten.

Het is ons niet gegeven de raadsbesluiten der Voorzienigheid te doorgronden, doch er is ontwijfelbaar eene gewigtige les in het feit opgesloten, dat op het oogenblik dat wij van nieuwe overwinningen droomden, eene tijding tot ons kwam, welke ons deed sidderen voor de veiligheid onzer oude bezittingen dat diezelfde troepen, die uitgezonden waren om China aan te vallen, onderweg eene andere bestemming hebben gekregen, ten einde ons tegen onze eigen onderdanen te beschermen. Bovendien is in de plaats, van waar ons de slag werd toegebragt, niet het minste zonderlinge en het minste geheimzinnige dezer les opgesloten.

Sedert een aantal jaren verkeerden onze staatslieden in een staat van voortdurende prikkelbaarheid ten aanzien der mogelijkheid van een' Russischen inval in Indie. Deze vrees, welke eene aanhoudende bron van onrust en onregtvaardigheden was, heeft den laatsten oorlog met Affghanistan en met Perzië in het leven geroepen; zij was zelfs de geheime drijfveer van den oorlog tegen Rusland en van het zenden van troepen naar het noordwestelijk gedeelte van Indie.

Men hield het voor eene onomstootelijke waarheid, dat indien de Russen een inval in Indie mogten beproeven, onze eenige hoop alsdan gelegen was in de trouw en de loyauteit der Cipayers.

Wij vleiden derhalve deze Cipayers, wij wonden hen op door allerlei privilegien en gunsten: en ziedaar nu de staf, waarop wij meenden ons veilig te kunnen verlaten, in onze eigen hand verbrijzeld. Dat inlandsche leger, ons eenig middel om het land in vrede te houden en het in oorlogstijden te verdedigen; het leger hetwelk ons sterkst bolwerk geacht werd, indien een inval mogt plaats hebben, heeft plotseling zijn eed van gehoorzaamheid geschonden en zijne wapens tegen ons zelven gekeerd.

Wij zullen hier niet onderzoeken door welke misbruiken, door welke onregtvaardigheden het er toe gebragt is om in opstand te komen; het is genoeg dat wij constateren, dat de strijdmagt waarop wij ons verlieten om een buitenlandschen aanval af te slaan en een binnenlandschen opstand te onderdrukken, onze gevaarlijkste vijandin geworden is; en gedurende dien tijd zijn al onze ontwerpen van aanval in andere handen overgegaan, zijn al onze plannen van veroveringen vaarwel gezegd; wij waren genoodzaakt afstand te doen van elk uitzigt tot vergrooting van ons grondgebied en alle strijdmagt waarover wij slechts beschikken konden, bijeen te brengen ten einde onze tegenwoordige bezittingen te beschermen.

Het contrast is, bij de vergelijking van het begin des jaars 1857 met het einde, uit een finantieel gezigtspunt niet minder treffend dan uit een staatkundig.

— De partij der vrienden van de parlementshervorming heeft de volgende oproeping aan het volk van Groot-Brittannie en Ierland gerigt: »Landgenooten! Harer Majesteits regering heeft u de hoop gegeven dat zij in de volgende zitting van het parlement een wets-ontwerp tot hervorming van het Lagerhuis zal indienen. In die aankondiging vindt gij den weerklank terug van het besluit, dat gij bij de laatste algemeene parlements-verkiezingen hebt uitgesproken. Bij dezen weerklank wordt gij geroepen andermaal en duidelijker uwe meening te uiten. Het voegt u dus omtrent dit punt u te verklaren. — Gij streeft naar de parlements-hervorming om de ministerieele verantwoordelijkheid tot eene werkelijkheid te maken. Geen maatregel, waarmede minder bereikt wordt zoude aan uw doel beantwoorden. — Hebt gij regt te verwachten, dat de regering, met dit einddoel voor oogen, u uit eigen beweging zal aanbieden wat u bevredigen zal? Is zij geneigd u te helpen, zoo zal het haar verheugen uwe opmerkingen te vernemen; is zij daartoe niet geneigd, dan zoude het goed zijn, dat gij haar met uwe eischen bekend maaktet. In elk geval is het uw pligt te zeggen, wat u te vreden kan stellen, — anders zal men zekerlijk uw stilzwijgen als een gebrek aan belangstelling in het onderwerp beschouwen. De tegenwoordige machinerie, waardoor de openbare meening zich op constitutionele wijze doet kennen, is ontegenzeggelijk in een hoogen graad ontoereikende. De kring der kiezers is onnoodig te eng getrokken. Een aanzienlijk gedeelte er van is blootgesteld aan de stoorniswekkende werking van onwettige invloeden. Eene groote meerderheid van parlementsleden wordt door eene kleine minderheid van kiezers gekozen. De wettige duur van het parlement is te lang, om de vertegenwoordigers jegens de vertegenwoordigden met zekerheid verantwoordelijk te maken. Dit zijn de hoofdgebreken van het tegenwoordige stelsel. De gevolgen er van zijn: eene wetgeving ten gunste van enkele klassen, slecht bestuur, finantiele verkwisting, en eene buitenlandsche politiek, welke steeds zich aan eene contrôle onttrekt en dikwijls tegen uwe wenschen indruischt. Eene reformbill, welke in deze gebreken voorziet, zal u voorzeker bevredigen. — Meer er naar strevende, een in het wezen der zaak waarachtige vertegenwoordiging van uwe behoeften en belangen, dan een theoretisch volkomen stelsel te verkrijgen, — zult gij eene machinerie, welke de gewenschte dienst verrigt niet daarom verwerpen, omdat het haar aan wetenschappelijke naauwgezetheid ontbreekt. Doch terwijl gij aan den eenen kant er van afziet te vorderen, wat bij den tegenwoordigen stand der openbare meening klaarblijkelijk niet te bereiken is, moet gij aan de andere

zijde op uwe hoede zijn, dat de regering niet, op uw nietsdoen steunende, u een bedriegelijk en ontoereikenden maatregel opdringe. Indien gij u ten opzigte van het voordeel, dat de voorbijgaande gelegenheid aanbiedt, om den tuin liet leiden, dan kan welligt het vierde eener eeuw voorbijgaan, voordat die gunstige gelegenheid wederkeert.

» Landgenooten! Wij, wier namen hieronder staan, matigen ons zelven geen regt aan en koesteren den wensch ook niet, u iets voor te schrijven, doch er naar strevende u te bewegen tot eene bepaalde uiting van uwe meening, bevelen wij u aan, met terzijdestelling van elke abstracte regtskwestie, op de volgende grondslagen eener parlementshervorming aan te dringen, daar deze geschikt zijn het grootste aantal stemmen op zich te vereenigen; daar zij door een vastberaden en vereenigd streven te bereiken zijn, en daar zij, ingeval van aanneming, eene wezenlijke en werkzame vertegenwoordiging van uwe staatkundige belangen beloven te verzekeren.

» 1. *a*. De uitstrekking van het kiesregt in de burgtvlekken van Engeland en Wallis op alle minderjarige en door geenerlei wettelijke beletselen verhinderde manspersonen, die als eigenaars of huurders, eene woonplaats in het burgtvlek hebben, dat eene armenbelasting betaalt; *b*. De uitstrekking van het kiesregt in de graafschappen in Engeland en Wallis op minstens alle huurders van woningen van 10 p. st.; *c*. De zoo ver mogelijk gaande gelijkmaking van het Schotsche en Iersche kiesregt met het in Engeland in te voerene.

» 2. Bescherming van de stemuitbrengenden door de ballotage volgens een plan, gelijk aan dat, hetwelk in de Australische kolonien is aangenomen.

» 3. Eene nieuwe verdeeling van de plaatsen in het parlement welke eene gelijkstelling met de kieskollegien zoo nabij zal komen, dat in het Vereenigd Koningrijk eene meerderheid van Parlementsleden op eene meerderheid van kiezers zal komen.

» 4. Afschaffing van de bepalingen dat de leden eene opgave moeten doen van hun vermogen.

» 5. Bijeenroeping van een nieuw parlement om de drie jaren.

» Landgenooten! Wanneer deze algemeene schets van een Parlementshervorming met uwe inzigten overeenkomt, wanneer zij, volgens uwe beschouwing, in overeenstemming is met de omstandigheden, — wanneer zij zooveel omvat als gij hebt verlangd, en niet meer dan u kan bevredigen, — dan is het aan u gegeven dit te zeggen. Dit is uwe taak; wenscht gij haar vervuld te zien, dan moet gij haar zelven vervullen. Wij voor ons zijn bereid u naar ons beste vermogen bij te staan."

Dit manifest is door een en dertig leden van het parlement, waaronder Berkeley, Fox, Bright, Roebuck, Milner Gibson, generaal Perron, Thompson, Hadfield, Lindsay, Bowyer, en door 209 andere heeren onderteekend. Onder de namen der laatsten zijn er velen van hoogen staatkundigen invloed, als Richard Cobden, Snarman Crawford, Edward Miall, Robertson Gladstone, J. M. M'Cullough, Peto, Paxton enz. enz.

— De voornaamste handelaren en een aantal aanzienlijke inwoners van Canton hebben zich bij adres tot den admiraal Seymour gewend, waarin zij te kennen geven, dat zij tengevolge van de door dezen ontvangen versterkingen uit Indie, weldra een aanval op Canton te gemoet zien, doch dat zij als geheel onschuldig zijnde aan de geschillen tusschen Engeland en den onderkoning, verzoeken dat hunne eigendommen verschoond worden. Zij bieden aan hiervoor zich te willen vrijkoopen door eene hoeveelheid rijst, meel enz.

— De *Morning Post* zegt, dat de Engelschen te Hongkong een corps Chinezen georganiseerd hebben voor de dienst der bagage en der approvianderingen der artillerie. Deze Chinezen, op wier trouw de Engelschen gelooven te kunnen rekenen, worden goed betaald.

— Tot de Indische opperhoofden, die bij het uitbarsten van den opstand in Oude aan de Engelschen buitengewone diensten hebben bewezen, behoort de Sirdar Soorat Singh. Naar men uit Birmingham schrijft, hebben verscheidene Engelsche heeren uit Indie aldaar een geschenk voor hem laten vervaardigen. Het bestaat uit een buks met twee loopen, een geweer met twee loopen en een koppel ruiterpistolen, alles kostbaar met goud en zilver ingelegd. Op eene zilveren plaat op de buks staat te lezen: Vereerd aan den Sirdar Soorat Singh door eenige Engelsche heeren uit Benares, Jannpore en Oude, als bewijs van hunne bewondering voor zijn loyaal en dapper gedrag tijdens den opstand van 1857.

— De *Times* schetst den toestand van Mexico, in een handelsbrief als zeer treurig. Het land, zoo wordt daarin gezegd, bevindt zich aanhoudend in een beklagenswaardigen toestand. De oudste inwoners verzekeren, dat zij zulk eenen totalen stilstand des verkeers, zulk eene onveiligheid op de wegen nimmer gekend hebben. De wegen zijn in de magt van talrijke rooversbenden en de *Pronunciados* hebben een nieuw middel uitgedacht om geld te bekomen, een middel, waardoor de landbouw allergevoeligst getroffen wordt. Zij slepen namelijk groote pachters van hunne landhoeven weg en geven hun slechts tegen een aanzienlijk losgeld de vrijheid terug. Het congres houdt onafgebroken zittingen, doch het houdt zich met de meeste gewigtige kwestien niet bezig. De handelstand lijdt middelerwijl zeer door de al meer en meer toenemende smokkelarij, waaraan de ambtenaren der regering zelven schaamteloos deel nemen.

Italie.

Uit Italie wordt gemeld, dat thans ijverig wordt gearbeid aan het droogmaken van Celano (Lago Fucino) in de Abruzzen, en dat deze onderneming als allezins belangrijk moet worden aangemerkt, vermits daardoor thans reeds 2000 arbeiders worden beziggehouden, en bij het welgelukken van dezelve een aantal huisgezinnen, door het bewerken van een vruchtbaren grond, aan arbeid en brood zullen worden geholpen. Sommigen beklagen zich dat het schilderachtige voorkomen van den omtrek daardoor veel van zijne waarde zal verliezen, maar denken er niet aan, dat voor een paar duizend jaren, daar ter plaatse drie steden aanwezig zijn geweest, welke door den vloed zijn bedolven, en dat de stad Avezzano thans met een gelijk lot wordt bedreigd, indien de wateren van dit meer niet worden beteugeld. Men vleit zich, bij het droogmaken en uitgraven, menig overblijfsel der romeinsche oudheid te zullen vinden.

— Volgens een schrijven uit Parijs geeft lord Stratford den strijd niet op; hij heeft niet alleen te Weenen openlijk verklaard, maar ook aan verschillende zijner vrienden Engeland geschreven, dat hij, welke ook de zienswijze moge wezen van het ministerie van buitenlandsche zaken te Londen, zijne betrekking als Engelsch gezant te Konstantinopel niet zal laten varen.

Duitschland.

De *Triëster Ztg.* meldt uit China, dat zich tegenwoordig 12 provinciën òf in het bezit van den tegen-keizer zijn òf door oproerlingen verontrust worden, zoodat aldaar de heerschappij der Manschu zoo goed als onderdrukt of ten minste zeer bedreigd is; Kwangtung en Kwangsi in het zuiden des rijks; Kiangsi en Kiangnan in het midden; Fukiän en Schantung in het oosten; Hunan en Ganhwai, Kiangsu en Kweitschen. De op de grenzen der provincien Kwangsi en Kwangtun gelegene stad Ungtschau, wier verovering door de rebellen reeds in de dagbladen is vermeld, viel eerst na een beleg van 4 maanden. Het garnizoen en de bevolking, gezamenlijk ruim 100,000 koppen tellende, waren geheel uitgehongerd. Zij hadden niet alleen slechts paarden, hunne huiden en gekookte lompen, maar zelfs de lijken van hen, die van honger waren omgekomen, gegeten. Bij de verovering der stad werd het grootste gedeelte der nog levenden afgemaakt en slechts weinigen ontsnapten door de vlugt en een van hen bragt de bovenstaande berigten naar Schouwhing, van waar zij te Hong-Kong ontvangen werden.

Traktaat tusschen Frankryk en Siam.

De Fransche *Moniteur* behelst een tusschen Frankrijk en Siam den 15den Augustus 1856 gesloten en den 24sten Augustus 1857 geratificeerd tractaat. Volgens dit tractaat zullen de Franschen in Siam de privilegien en voordeelen van de meest begunstigde natie genieten. Zij zullen er vrijelijk hunne godsdienst kunnen uitoefenen, prediken en onderwijzen, op alle punten des rijks kerken mogen bouwen, zoo zij zich daarbij slechts gedragen overeenkomstig de wetten des lands. Evenwel zullen de Franschen zich slechts permanent mogen vestigen te Bangkok en wel binnen een omtrek gelijk aan den afstand welke door de vaartuigen des lands in vieren twintig uren wordt afgelegd. De bezittingen van een Franschman die in Siam overlijdt, zullen aan zijne erfgenamen of aan den Franschen konsul worden overgegeven. Ook worden bij dit traktaat belangrijke handelsvoordeelen aan Frankrijk toegestaan. Na verloop van twaalf jaren zullen op de begeerte van een der beide contracterende partijen, de noodig geoordeelde wijzigingen in dit tractaat gebragt kunnen worden.

Scheepvaart ongelukken in 1857.

Het *Journal du Havre* bevat het navolgende verslag betreffende de ongelukken in 1857 aan de Scheepvaart overkomen, getrokken uit het register van *Veritas*. Volgens dat verslag bedroeg het aantal in de laatste zes jaren, van 1852 tot en met 1857, vermelde schepen gemiddeld 30,000, zijnde het voor het jaar 1858 nagenoeg tot 35,000

geklommen. Van dat aantal zijn verloren gegaan:

1850	of ruim	6	pCt	in	1852
1610	»	» 5	»	»	1853
2120	»	» 7	»	»	1854
2000	»	» 6½	»	»	1855
2130	»	» 7	»	»	1856
2230	»	» 7¼	»	»	1857

Even als in de voorgaande jaren waren ook nu weder de drie eerste maanden de ongelukkigste.

Het aantal schepen, waarvan men geen taal of teeken ontving, blijft steeds aanemend. Het bedroeg slechts 101 in 1857, tegen 115 in 1856, 138 in 1855 en 253 in 1854.

Onder bovenbedoelde 101 schepen waren 5 Nederlandsche, 11 Fransche, 3 Belgische, 49 Engelsche en 33 diverse natien.

Voor hem die de ongelukken ter nagaat, kan het niet onopgemerkt blijven, dat het getal aanzeilingen telken jare schrikbarend toeneemt.

In het jaar 1845 had men op de 553 gevallen van aanzeiling slechts 48 totale verliezen te betreuren en in 1857 is dit getal tot 111 geklommen, terwijl het bijna onmogelijk is om al de andere aanzeilingen, die meer of minder schade berokkenden, te tellen.

Het aantal in brand geraakte schepen is in 1857 minder geweest dan in vorige jaren: het bedroeg 51, tegen 63 in 1856 en 62 in 1855. Van deze 51 schepen waren de natien aldus verdeeld: Engelsche 12, Fransche 6, Amerik. 12 en diversen 21.

De steeds toenemende aanbouw van stoombooten maakt eene vergelijking van de verliezen onder deze soort van vaartuigen zeer onvolledig; wij laten deze dus weg en stippen alleen aan, dat 1857 104 stoomschepen zag te gronde gaan, en wel: 6 Nederlandsche, 45 Engelsche, (waarvan 15 gebouwd in 1855 | 57) 15 Fransche, 17 Amerikaansche en 21 diversen.

Wij vinden dat jaar 93 schepen aangeteekend, die in het eerste jaar na het van stapel loopen verongelukt zijn. In 1856 bedroeg dit getal 118.

Van de Nederl. koopvaardijvloot zijn in 1857 *vijf en dertig* schepen van de vaart op de Oost-Indiën verloren gegaan, welke schepen gezamenlijk (zonder de ladingen) op eene waarde van circa drie en een half millioen guldens geschat worden. In de drie voorgaande jaren bedroegen deze verliezen gezamenlijk slechts 41, en wel: 14 in 1856, 11 in 1855 en 16 in 1854. Het jaar 1857 was dus bijkans driemaal zoo ongelukkig als een der drie voorgaande.

Engeland telde in de jaren 1850 — 1857 gemiddeld 29,000 schepen, 11,000 van 1 tot 50 ton en 18,000 boven de 50 ton. De verliezen die deze natie leed, waren in:

1850	692 sch.,	gemid.	dus	1	in	13	uren.
1851	701	»	»	1	»	12	»
1852	742	»	»	1	»	12	»
1853	813	»	»	1	»	11	»
1854	975	»	»	1	»	9	»
1855	1,025	»	»	3	per	dag.	
1856	1,112	»	»	3	»	»	
1857	1,186	»	»	3	»	»	

Frankrijk verloor in 1857 61 schepen van de groote vaart.

Binnenkort zal te Parijs een huwelijk plaats hebben, hetwelk veel gerucht in de groote wereld zal maken. Prins Nicolaas Orloff, een der Russische helden van den oorlog in de Krim, voor dood op het slagveld gelaten, waar hij zeventien kwetsuren bekwam en een oog verloor, treedt in den echt met de schoone prinses Catharina Troubetskoy, die een inkomen heeft van 800,000 fr., terwijl de bruidegom een jaarlijksch inkomen geniet van 1,500,000 fr.

Burgerlijke Stand.

Van den 12den tot den 18den Februarij 1858, zijn alhier ingeschreven als, overleden.

Den 13den, Anton Gunther Rehme, 57 jaren. Den 14den, Ribca Jacob de Meza, 75 jaren. Den 16den, Samuelina Isabella Heijen, 11 maanden.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Texel, kapt. Hubert, adres bij J. Gisius. Sluit 20 dezer.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Josina Theodora, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Equator, kapt. Nieuwenhuis, adres bij M. M. Curiel.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel,

Cornelia, kapt. de Leeuw, adres bij M. M. Curiel.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar	*f* 20—
voor zes maanden . .	» 11—
» drie » . .	» 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant	» —25
De prijs der Advertentien is per regel	» —25